

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Privatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

non habere locum in literis dimissorialibus ad onus ecclesiastic. & aliis quæ prohibentur eis per Sac. Cong. Trid. sess: 23, cap: Abbatib: & sess: 24, cap: 20, de reform: sed possunt exercere ea, quæ sibi jurisdictione ordinaria competunt in suos subditos. Ita Navar. conf: 9, de privil: hoc tamen limita, nisi eis aliquid plus fuerit concessum à Sede Apostolica post Sac. Conc. Trid, prout dictum est in ver: absolutio, §. 1.

PUNCTATOR.

Punctator, ponendus in Ecclesiis pro assignandis deficientibus Horis Can. prout in Bul: Pii V. & Con. Later: prout dictum est superius in ver: Hora, §. 8. debet esse constitutus in sacris, secundum decretum Concilii Provincialis Compostellanensis, revisi per sanctiss. Dominum Nostrum: sub datum Romæ apud S. Petrum die 16. Decembris, 1565, vel alia veriori data, ita censuit Sac. Congreg. in declar: 455. in meis, cujus sunt verba prædicta.

PROCURATIO.

Primò, procuratio non potest remitti à prælato, quando ei debetur ratione visitationis, nisi expressè, vel tacitè non petendo, non tamen, vel se obligando ad non petendum, vel relaxando, Addit. ad Cap. Tolos. q. 332.

Secundò, procuratio non potest præscribi, quæ datur ratione visitationis, quia est aded privilegiata, quòd nullo modo præscribi possit, immo nec

Episcopus potest illam remittere, nec respectu sui, nec respectu suorum successorum, idem loc: cit: nisi consuetudo aliter se habeat, prout superius, ver: jus cathedralicum, verum Hostiensis doctrina satis urget, quòd aded procuratio est annexa visitationi, quòd tamen non potest esse sine reliquo, tamen hoc temperat postea, quando Episcopus non haberet sustentationem aliquam aliam, & infirmaretur, in sum: tit: de cens: §. ult: n. 18.

PRIVATIO.

Primò, quot modis quis venerit privandus, vel sit privatus ipso jure beneficiis? Respondetur, quòd nullo modo, nisi in casibus in jure expressis, Gl. solemnis in c. fin. de jur. pat. Navar. conf: 8. nu. 4. ver: 6. de præb. & ibi dicit judicem non debere condemnare, & privare quem suis beneficiis, nisi gravi, & justa causa, c. inventum, 16. q. 7. & c. satis perversum, 56. dist.

Secundò, an clericus condemnatus ad triremes, sit privatus ipso jure beneficiis? Respondetur, primò, prout in ver. privatio Secundò, si in vita, vel ad tempus, si primum, quòd sic, quia habetur pro deposito, si secundum, & non fuit dictum in sententia, non potest; & sic vidi multos post finitum tempus rediisse ad suum beneficium, vide Reb. in reg. de infr. resig. glos. 11.

Tertio, privato beneficio ob non promotionem infra annum, juxta cap. licet canon, de elect. lib. 6. non potest illud

illud beneficium, quo privatus fuit, conferre, ne dolus videatur sibi patrocinari, & negligentia prodesse, *c. commissa, de elect. lib. 6. Clem. ne in agro. §. ceterum de stat. mona. Rebuff. de non prom. in an. num. 80.* hoc fallit in Papa, quia id potest, non autem Ordinarius, ratio est, quia ille est supra jus positivum, hic autem non.

PRIVILEGIUM

Primò, Privilegia concessa alicui loco, si locus ille uniatur alteri, etiam privilegia uniuntur, *Inn. in c. novit, n. 1. de sede vac.*

Secundò, privilegia antiqua non indigent aliqua verificatione, idem in *c. Abbate, de ver. sign. Imola. in Clem. litteris, col. 3. prope fin. de preb. & si excedant centum annos, probant per verba narrativa, & enunciativa, Caput. ag. decis. 378. p. 2.*

Tertiò, Privilegiis non possunt renunciare presentes in præjudicium successorum, nec deperditur per non usum decem annorum, *Fel. in c. cum accessissent, num. 37. de const. Caputaquen. decis. 379. nisi concedatur pro alia facultate, quia tunc spatium decem annorum deperditur per non usum, Balb. tract. de prescrip. 4. par. 5. princ. c. 4. num. 2.*

Quartò ea, quæ possunt quæri per privilegium, possunt per præscriptionem, & consuetudinem, *Pan. in c. accedentes, de prescrip. Fel. ibi, num. 6. Nava. in c. non dicatis, num. 44.*

Quintò, Privilegia Doctorum, ac
Prax. Episc. Pars 11.

studentium in alma Urbe, vide *Bon. VIII. Bul. 2. Urban. VI. Bul. 1. Eugen. IV. Bul. 1. Jul. II. Bul. 12. Leo X. Bul. 2. Jul. III. Bul. 20. Pii IV. Bull. 112. Pii V. Bul. 59. Greg. XIII. Bul. 27. vide Azo. in sum. lib. 11. rub. 18 & 20. Codicis.*

Sextò, an pro probatione privilegii sufficiat copia, vel scriptura privata, an ipsius privilegii authenticum, vide in *c. cum persona, & ibi gl. in ver. tradere, & ver. in text. quod sint tales, de priv. lib. 6. & Gem. in c. ordinarii, §. quod si fortè, ver. & si dubitatur in factò, de off. ord. lib. 6.*

PROFESSIO.

Primò, quando jura loquuntur de ingressu, vel de professione alicujus religionis, de quo ingressu, & de qua professione debeant intelligi: videtur quòd de primo ingressu, id est, de induitione habitus, vel de professione tacita, quæ fit post annum probationis, cum habitu indistincto, prout *cap. beneficium, & ibi gl. in vers. conferendum, de reg. lib. 6. & in c. unico, & ibi gl. in sum. eod. tit. & Clem. de reg. fi. & ibi gl. in ver. deinceps, de regul. Extravag. Joan. 22. concert. & alia jura vulgata, quæ brevitatatis causa omittuntur, tamen oppositum est verius, quòd intelliguntur de ingressu irrevocabili, qui fit irrevocabilis per professionem expressam, & de professione solenniter facta, probatur primò, quia quis non est propriè religiosus ante professionem expressam, *cap. religioso, §. quamvis, de sent. excom. lib. 6. nec perdit dominium, neque professio-**

R

fessio-